

בש"פ 1586/14 - סטניסלב ניסנוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 1586/14 - ב'

לפני: כבוד הרשם גיא שני

המבקש: סטניסלב ניסנוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק-דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (ע"פ 13-02-53744), שדחה את ערעורו של המבקש על פסק-דין של בית משפט השלום בנתניה, שהרשיעו בעבירות רכוש השית עליו עונש של מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. פסק-הדין של בית המשפט המחוזי ניתן ביום 11.6.2013, במעמד הצדדים. המבקש פנה לבית משפט זה בבקשת רשות ערעור ביום 19.2.2014 (כשמונה חודשים לאחר פסק-הדין), ומשמיאנה מזכירות בית המשפט לקבל את ההליך, בשל האיחור הניכר, הוגשה (ביום 2.3.2014) הבקשה להארכת מועד אשר מונחת לפניי.

לאור אי-בהירות מסוימת שנבעה מן האופן שבו נוסחה פנייתו הראשונה של המבקש לבית המשפט (שם נזכר "מספר תיקים" שבהם ניתנו גזרי-דין נגד המבקש, ועונש מאסר כולל של 63 חודשים), התבקשה המדינה למסור תגובה ובה להבהיר את התמונה בכללותה. המדינה אכן הגישה תגובה שבה פורטו ההליכים השונים שהתנהלו נגד המבקש בעבר, כאשר פסק-הדין האחרון הוא זה של בית המשפט המחוזי בע"פ 13-02-53744.

דין הבקשה להארכת מועד להידחות.

המועד הקבוע בדין להגשת בקשת רשות ערעור בהליך פלילי הוא 45 מיום מתן פסק-הדין (סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982; להלן: החוק). לפי סעיף 201 לחוק נתונה לבית המשפט הסמכות להורות על הארכת המועד להגשת ההליך. בהליכים פליליים, כך נפסק, לא נדרש מבקש הארכה להציג "טעם מיוחד" ודי בהצגת "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה ישקול בית משפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו: בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.07.2006); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.08.2009)). יודגש, כי הכלל הוא שגם בהליך הפלילי יש להקפיד על קיום המועדים הנקובים בחוק, וכי הארכת מועד תינתן רק במקום שבו הוצג טעם ממשי המניח את הדעת.

בענייננו, מדובר כאמור באיחור ניכר ביותר - חלפו קרוב לתשעה חודשים מאז שניתן פסק-הדין במעמד הצדדים. לא מצאתי טעם מבורר לאיחור זה. בבקשה הלאקונית שלפניי עותר המבקש למנות לו עורך-דין ציבורי הדובר את השפה הרוסית, זאת בשל שהמבקש - כך נטען - אינו שולט בשפה העברית ואינו מבין "את רזי החוקים וההליכים". אולם, ברי כי טענה כללית זו אינה מצדיקה מתן ארכה כה ממושכת. כאן המקום להדגיש, כי בבית המשפט המחוזי היה המבקש מיוצג על-ידי עורך דין, ועל כן ניתן להניח כי ידע, ומכל מקום יכול היה לברר, את המועד שבו עליו להגיש בקשת רשות ערעור. מעבר לכל אלה אדגיש כי עניינו של המבקש כבר נדון בשתי ערכאות, והמשוכה הניצבת מול המבקש ב"גלגול שלישי" היא גבוהה.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג באדר ב' תשע"ד (25.3.2014).

גיא שני, שופט
ר ש ם